

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeo, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Magistratu sese abdicare conatur Ignatius. Cap. XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

que agitatis, Pontifex denique declaratur Iulius, eo nomine tertius, qui quod in Synodo Tridentina Legatus, Fabrum, Lainem, & Salmeronem Theologos Apostolicos familiariter nouerat, multaque tum ex ijs, tum ex alijs de Societatis instituto didicerat, Ignatio supplicanti multa in Societatis incrementum ac rem, admodum liberaliter tribuit. nec enim solum prioris Pontificis de ordine nostro iudicia & acla, firma rataque voluit esse; verum etiam eundem ordinem nouis insuper ipse testimonijs atque decretis ornauit. Cuius rei publica diplomata exstant verbis amplissimis.

Magistratu sese abdicare conatur Ignatius. Cap. XX.

Hisce rebus ita peractis, cum satis in praesentia communi rei consultum esse videretur; Ignatius quae erat humilitate, vigiliam suam alteri tradere, seque Generalatu omnino abdicare constituit. Igitur Patribus quotquot communis rei commodo poterit Romam euocatis; cum in consilium

conuenissent; ne, vt olim, sibi forte coram dicenti reclamaretur, per epistolā disertis verbis exposuit, se, qui vitia nosset sua, & initio inuitam, atque ad eo coactum, Societatis gubernacula recepisse; & nunc grauiore etiam valetudine, ætateque, multo minus idoneum esse tāto muneri. proinde per Christi Domini sanguinem petere atq; obtestari sese, vt sine vllō sui respectu, cōmuni utilitati prospiciant, & quāpri mum sibi sufficiant virum & animo & corpore firmiorem. *Id quo liberius faciat, inquit, Ego in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, vnius Dei ac creatoris mei, depono Generalatum simpliciter & absolute, meque ab dico hoc munere, priusque; & omnibus anima mea viribus obsecro tum professos omnes, tum si quos professi adhibere ad hanc deliberationem volent, vt huic meo tam iusto desiderio faueant, piamque oblationem libenter admittant.* Hac epistola recitata, magnus animorum motus est factus, cum partim viri modestiam ac submissiōnē satis admirari non possent, partim etiam pro se quisq; metueret, ne quis

Q 4

alius

alius fortassis Ignatij voluntati assentiretur. Verum vt ad suffragia ventum est, idem planè consensus omnium in eo retinendo exstitit, qui olim fuerat in eligendo: & enixè petenti, præcise negatum. Denique per internuntium iussus Ignatius alia omnia cogitare. et enim se quidlibet potius, quàm alium gubernatorem ipso viuente passuros. Atque hæc communiter, dimisso deinde cœtu, priuatim singuli cum eodè exoptulare, quòd ab incoeptis desistere, quòd vixdum constitutam Societatem, omniq̃ custodia egentem, quasi durus pater teneram adhuc filiã deferere conaretur. Pergeret porro, & publicam rem ordinaret, legesq̃; perscriberet, Deum, cuius manus alligata non sit, in posterum quoq̃, sicut antea, pijs ipsius conatibus adfuturum. itaq̃; Ignatius, quamquam inuitus, & religiosæ quietis, vitæq̃; priuatæ auidissimus, tamen nè minus dicto audiens videretur esse, patrum auctoritati ac precibus deniq̃; cessit, seq̃; ad institutum opus legum scribendarum quàm diligentissime retulit. Ac primum, vnius Dei
glo-

gloria, saluteq; animorum sibi propo-
fita, societatem vniuersam, quo facili-
us administratio tota constaret, certas
diuisit in classes: prouiditq; quantum
ingenio & cogitatione assequi valuit,
cum vt cæteris vitijs, tum vero vt am-
bitioni & auaritiæ, quæ duæ pernicio-
sissimæ sunt mortalium pestes, omni-
no obstrueretur aditus: veræq; humili-
tati & paupertati, quàm maximus &
maxime diuturnus honos ab omnibus
haberetur. Ad hæc, rationem Præposi-
ti Generalis creandi, nec non priuatam
ac publicam disciplinam, quæque alia
coetibus hominum regendis vsui solēt
esse, præscripsit. Nec modo maiora, sed
minora quoq; ministeria curationes-
ve, certis legibus ac præceptis quàm æ-
curatissime persecutus est. Has deinde
leges, quamquã longo tempore, sum-
mâq; cura elaboratas & conditas, non
tamen continuo pertulit, sed per ido-
neos homines tota Societate promul-
gandas curauit, vt vsu ipso, & magistra-
rerum experientia probaretur, satis ne
ad Societatis propositum, atq; ad Apo-
stolicam instituti formulam conueni-

Q s rene

rent, neq; antè ratas fixasq; voluit esse, quam in proximo conuentu Patrum tota re agitata & planè perspecta, legitime sancirètur. iisdemq; Patribus deinceps addendi, moderandi, immutandi, ac demendi, prout expedire videretur in Domino, plenum ius ac liberam potestatem reliquit.

Societati in Hispania valde laboranti succurrit. Cap. XXI.

PER idem tempus Societas, videlicet ne latiore successu intumesceret, vel ad otium ignauiamq; delaberetur, varijs in Europæ regionibus diuino permisso vehementer exercebatur, idq; partim ab inuidis & obtrectatoribus, partim etiam ab ijs, qui temporibus ita periculosis tam insolitam concionum frequentiam, tam assiduam Sacramentorum administrationem, & reliqua instituti nostri munera, genusq; doctrinæ suspectum haberent. Quo in numero in alijs prouincijs alij, sed in Hispania vel acerrimus nostrorū infectator exstitit Ioannes Siliceus Archiepiscopus Toletanus. Is cum à